

www.omkonst.se:

Mångbottnat pussel med samtida brottytor

Gruppställning, *Släpljus* – Carl Eldhs Ateljémuseum, Stockholm, 12/5–2/10 2022

Text: Emil Ivedal

© Anna Ting Möller
(Klicka på bilden för hög upplösning)

© Susanna Jablonski, Cara Tolmie
(Klicka på bilden för hög upplösning)

Till skillnad från tidigare sommarutställningar är det i år inte bara en, utan hela sex samtida, kvinnliga konstnärer som går i dialog med skulpturvärlden på Carl Eldhs Ateljémuseum. Utmärkande är också det komplexa curatoriska ramverket som siktar djupt in i museets själ, och därifrån ut mot ett utforskande av dess roll i historieskrivningen.

Greppet är skarpsinnigt och relevant. Att flera konstnärer dessutom arbetat plats specifikt är en god idé för att nyansera det laddade arvet. Men det ska sägas att den höga ambitionsnivån ställer lika höga krav på betraktaren. Inte sällan känns det som att lösa ett korsord: man hittar ett ord, funderar på om det är rätt, går trevande vidare och söker passa in ett i nästa. En skattjakt som lönar sig när den segslitna polletten trillar ner, men som likaså frustrerar när lösningen uteblir.

I den stora ateljén presenterar konstnären Cia Kanthi en rad olika medier som försiktigt tittar fram mellan Carl Eldhs eldorado av gipser. Video blandas vilt med skulptur, högt hängt fotografi och något svårupptäckt objekt. Särskilt tilltalande är videoverket som spelas upp från en till synes antik apparat mitt i rummet. I filmsekvensen visas konstnären vandra genom ett högvuxet gräs vilket (oaktat verkets intentioner) skapar ett eggande visuellt möte med den böljande analoga grönskan utanför.

© Susanna Jablonski, Cara Tolmie

© Cia Kanthi (Klicka på bilden för hög upplösning)

Men hur utställningens många verk knyter an till Carl Eldh är långt ifrån givet. Inte sällan får man som betraktare söka räddning i den lilla utställningsfolderns bärande resonemang. Därifrån förstår man hur verken tänks tangera komplexa frågor om historieskrivning, minnen och förgänglighet. Allting angeläget och intressant, men frågan är ju huruvida en sådan instruktionsbok ska behövas.

Ett undantag som bär utan vidare förklaringar är konstnärerna Susanna Jablonski och Cara Tolmies gemensamma textilinstallation *Listening Panels (Hard Measures)* (2021–2022). Från taket i lilla ateljén svävar deras mörkblå sammetsdynor som skulpturala vålnader, perforerade med varsitt håll. Genom hålen skapas specifika blickpunkter mot den bakomliggande samlingen samtidigt som det omkringliggande censureras. Mötet blir en selekterande akt som talar för sig själv när jag genom hålen får syn på de stoiskt fagra kvinnorna samtidigt som de uppburna männen skärmas av. En slump?

Till sist vore det taktlöst att inte nämna Anna Ting Möllers verk *S/kin* (2022). Med hjälp av levande bakteriekultur har hon skapat ett bokstavligt levande köttstycke som slingrar sig mellan två glasbehållare. En minst sagt makaber syn som med sin hudlösa köttlighet kontrasterar hårdheten hos Carl Eldhs idealiserade kroppar. I det mörklagda rummet vilar genom objektet också andra intressanta frågor om omhändertagande då verket av praktiska skäl är i behov av just kontinuerlig omsorg – dock återigen något jag blir varse först efter en tjuvtitt i utställningsfoldern.

Efter besöket har åtminstone inte jag ännu löst korsordet, men kanske är det ett gott tecken. Att Carl Eldhs gärning förblir öppen för ett fortsatt nystande. Och vad hör inte sommaren mer till, än olösliga ordflätor i knarrande trähus?

Stockholm 2022-06-01 © Emil Ivedal

© Chiara Bugatti

© Danae Valenza

Deltagande konstnärer:

Chiara Bugatti, Susanna Jablonski, Cia Kanthi, Anna Ting Möller, Cara Tolmie, Danae Valenza

Carl Eldhs Ateljémuseum, Stockholm | Omkonsts startside

Dela med andra |

Dela artikeln via Facebook: [Omkonst Facebook](#)>>

Vill du kommentera artikeln maila till redaktion@omkonst.com